

Η επίκληση του «Δία Πατέρα» (Dyaous Pitar) από τους αρχαίους Ινδούς δίνει το στίγμα της αρχής, στη λατρεία του. Η επίκληση «Βασιλιά Δία, Δωδωναίε, Πελασγικέ», παραπέμπει σ' εκείνους που «λάτρευαν το πνεύμα του ανθισμένου κλαδιού», τους Πελασγούς. Πρέπει να κατέκλυσαν τον Ελλαδικό χώρο γύρω στο 3000 π.Χ. Συγκαταλέγονταν στα ινδοευρωπαϊκά προελληνικά φύλα κι εγκαταστάθηκαν αρχικά γύρω από την Δωδώνη. Στους ίδιους τόπους βρέθηκαν και τα ίχνη των πρώτων ελληνικών φύλων, περίπου μια χιλιετία αργότερα. Με τον Δία να λατρεύεται στην κατοπινή μυκηναϊκή εποχή. Χρειάστηκε πάνω από 1500 χρόνια για να επιβληθεί οριστικά και να εκτοπίσει τους προελληνικούς θεούς. Όσο να γίνει αυτό, βασίλευαν το χάος, η αναρχία και η ανατροπή. Οι Τιτάνες γκρέμισαν την κυριαρχία του Ουρανού. Ο Δίας και τ' αδέρφια του εκτόπισαν τους Τιτάνες, πάλεψαν με τους Γίγαντες, νίκησαν τους Αλώαδες, εξόντωσαν τον Τυφώνα ώσπου να επιβληθούν. Στην αρχή, συμπεριφέρθηκαν ως αλαζόνες νικητές. Οι προελληνικοί θεοί εξοντώθηκαν, εκτοπίστηκαν, υποβαθμίστηκαν, υποκλίθηκαν. Οι άνθρωποι αφανίστηκαν για να δημιουργηθούν από την αρχή. Όμως, με τον καιρό, ο Δίας έγινε αρχηγός θεών και ανθρώπων σε ένα σύμπαν δικαίου. Σαν βασιλιάς, πρώτα. Σαν ηγέτης, αργότερα. Σαν κυρίαρχος θεός, με τους λοιπούς στο τέλος να υποχωρούν, καθώς είχε ριχτεί το σπέρμα του μονοθεϊσμού.

Η ανατροφή ενός θεού

Πάνω σε μια φάρσα στηρίχτηκαν η γέννηση και το μέγαλωμα του Δία. Με τον φόβο ότι παιδί του θα τον ανατρέψει, όπως είχε προμαντεύσει ο πατέρας του, ο Κρόνος κατάπινε αμάσητο, όποιον κι όποια η αδελφή και γυναίκα του, η Ρέα, γεννούσε: Η Εστία, η Δήμητρα, η Ήρα, ο Άδης κι ο Ποσειδώνας βρίσκονταν μέσα στην κοιλιά του, όταν η Ρέα έμεινε έγκυος στον Δία. Αυτό το παιδί το ήθελε πολύ. Οι γονείς της την έστειλαν να γεννήσει κρυφά στην Λύκτο της Κρήτης. Έκρυψε το νεογέννητο σε μια σπηλιά κι έδωσε στον Κρόνο να καταπιεί μια πέτρα φασκιωμένη.

Όχι στην Κρήτη αλλά στην Αρκαδία γεννήθηκε ο Δίας, επιμένει άλλη εκδοχή. Το μωρό

γεννήθηκε στην κορφή του βουνού Λυκαίου, η Ρέα το έλουσε στον ποταμό Νέδα, που για την περίπτωση δημιουργήθηκε τότε, κι έπειτα έσπευσε στην Κρήτη να το κρύψει.

Δεν τα κατάπινε τα παιδιά του ο Κρόνος ώσπου να γεννηθεί ο Δίας, λέει τρίτη εκδοχή. Απλά, πέταξε τον Άδη στα Τάρταρα και τον Ποσειδώνα στην θάλασσα. Έτσι έγιναν κυρίαρχοι ο Άδης του Κάτω Κόσμου και ο Ποσειδώνας της θάλασσας. Και με τις θυγατέρες του ο Κρόνος δεν ασχολήθηκε. Υπήρχαν και μεγάλωναν κανονικά. Μόνο τον Δία θέλησε να καταπιεί ο πατέρας του κι αντί γι' αυτόν έριξε στην κοιλιά του την φασκιωμένη πέτρα. Αμέσως κατάλαβε, τι είχε γίνει κι άρχισε να ψάχνει σε ουρανό, γη και θάλασσα για να βρει το μωρό. Η Ήρα ήταν αυτή που ζήτησε από την μάνα της να πάρει το μωρό και να το αναθρέψει εκείνη. Με την βοήθεια της Αμάλθειας που έφτιαξε μια κούνια, την κρέμασε στο κλαδί ενός δέντρου κι έβαλε εκεί το νεογέννητο, να αιωρείται στον αέρα. Πια, ούτε στη γη μπορούσε να ανακαλύψει το μωρό ο Κρόνος ούτε στην θάλασσα ούτε στον ουρανό. Κι επειδή ο Δίας φώναζε πολύ δυνατά, μάζεψε η τροφός του παιδιά, τους έδωσε από μια χάλκινη ασπίδα και από ένα δόρυ και τους ζήτησε να το ρίξουν στον χορό, χτυπώντας τις ασπίδες με τα δόρατα και κάνοντας έτσι σαματά που να σκεπάζει τις φωνές του μωρού, να μην τις ακούει ο Κρόνος. Δημιουργήθηκαν έτσι οι Κουρήτες και οι Κορύβαντες.

(τελευταία επεξεργασία, 1 Νοεμβρίου 2020)